

Artikel 15

1. Kommissionen bistås af Den Stående Veterinærkomité (i det følgende benævnt »komitéen«), der er nedsat ved Rådets afgørelse 68/361/EØF⁽¹⁾.

2. Når der henvises til proceduren i denne artikel, anvendes nedenstående bestemmelser.

3. Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til det pågældende spørgsmåls hastende karakter. Den udtaler sig med det flertal, som er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i komitéen tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

4. Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med komitéens udtalelse.

5. Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med komitéens udtalelse, eller hvis der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes.

Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

⁽¹⁾ EFT nr. L 255 af 18. 10. 1968, s. 23.

Har Rådet ikke truffet afgørelse inden femten dage efter forslagens forelæggelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 16

1. Når der henvises til proceduren i denne artikel, anvendes nedenstående bestemmelser.

2. Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver en udtalelse om dette udkast inden to dage. Den udtaler sig med det flertal, der er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i komitéen tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med Komitéens udtalelse.

4. Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med komitéens udtalelse, eller hvis der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ikke truffet afgørelse inden tre måneder efter forslagens forelæggelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 17

Denne forordning træder i kraft den 1. april 1989.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Rådets forordning (EØF) om skærpelse af kontrollen ved gennemførelsen af veterinærbestemmelserne

KOM(88) 383 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 16. august 1988)

(88/C 225/05)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABDR HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Fællesskabet skal udstede foranstaltninger for gradvis at virkeliggøre det indre marked i løbet af en periode, der udløber den 31. december 1992;

hvis de fælles markedsordninger for dyr, animalske produkter, produkter af animalsk oprindelse og i visse tilfælde planter skal fungere harmonisk, forudsætter det, at de veterinære hindringer for udviklingen af handelen i Fællesskabet med de omhandlede produkter forsvinder; i dette øjemed udgør de frie varebevægelser for landbrugsprodukter et grundlæggende element i de fælles markedsordninger og bør muliggøre en rationel udvikling af landbrugsproduktionen samt en optimal anvendelse af produktionsfaktorerne;

på veterinærområdet benyttes grænserne til gennemførelse af kontrol for at sikre folkesundheden og dyrs sundhed;

det endelige mål går ud på fra nu af og indtil 1992 at kontrollere de produkter; der er genstand for handel mellem medlemsstaterne, på samme betingelser som de nationale produkter;

dette indebærer en større tillid mellem medlemsstaterne med hensyn til ensartet anvendelse af veterinærlovgivningen; i dette øjemed bør det fastlægges, at der udøves skærpet kontrol af medlemsstaterne;

for at være effektiv må kontrollen være regelmæssig, den må ikke være underkastet begrænsninger med hensyn til genstand, led eller tidspunkt, hvor den bør gennemføres, og den bør antage de former, der er bedst egnede til at garantere effektiviteten;

sådan kontrol bør være forebyggende fremfor hæmmende; med henblik herpå bør det også fastlægges, at medlemsstaterne bør træffe passende foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af veterinærlovgivningen;

det er nødvendigt, at kontrollanterne får passende beføjelser; der bør også ud over den kontrol, der skal gennemføres af medlemsstaterne, fastsættes mulighed for, at Kommissionen foretager kontrol på egen hånd på de områder, hvor der endnu ikke er fastsat sådan kontrol i veterinærlovgivningen;

produkter henhørende under veterinærlovgivningen, der er bestemt til forsendelse til en anden medlemsstat, bør kontrolleres på samme måde som de produkter, der er bestemt til at markedsføres i forsendelsesmedlemsstaten; visse fællesskabsbestemmelser fastsætter for øjeblikket særlige regler, der gælder for kontrol af udførte produkter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. I denne forordning opstilles reglerne for skærpelse af kontrollen i veterinærsektoren. Den gælder, uden at

dette berører bestemmelserne i forbindelse med mere specifikke fællesskabsbestemmelser.

2. I denne forordning forstås ved:

- veterinærlovgivning: samtlige bestemmelser i fællesskabsakter, der er nævnt i bilaget, samt de fællesskabsbestemmelser og nationale bestemmelser, der er truffet ved gennemførelsen af disse akter
- produkter: de produkter, der er nævnt i de akter, der er opført i bilaget.

3. Bilaget til denne forordning ændres af Kommissionen.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre overholdelsen af veterinærlovgivningen i alle led af produktionen og markedsføringen af de i artikel 1 omhandlede produkter. De drager især omsorg for, at der kan sikres kontrol i alle led. Kontrol ved grænsen kan dog kun foretages i tilfælde af nærliggende formodning for uregelmæssigheder.

2. Bortset fra specifikke bestemmelser fastsat ved fællesskabsbestemmelser drager medlemsstaterne omsorg for, at produkter, der skal forsendes til en anden medlemsstat, kontrolleres på samme måde som produkter, der skal markedsføres på deres eget område.

3. Medlemsstaterne træffer passende specifikke foranstaltninger for at straffe enhver overtrædelse af veterinærlovgivningen foretaget af fysiske eller juridiske personer og især, når det konstateres, at certifikater eller andre dokumenter udstedt i medfør af disse regler, ikke svarer til produkternes faktiske tilstand.

Artikel 3

1. Når en medlemsstat udpeger flere tjenester til at tage sig af kontrollen, sikrer den samordningen af aktionerne mellem disse tjenester.

2. Hver medlemsstat udpeger den tjeneste, som sikrer samarbejdet med de kompetente tjenestegrene i de øvrige medlemsstater og med Kommissionen. Den drager omsorg for, at denne tjeneste råder over kvalificeret personale og de nødvendige midler til at sikre, at dette samarbejde fungerer godt. Hver medlemsstat underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

3. Den i stk. 2 omhandlede tjeneste sender regelmæssigt Kommissionen de bestemmelser og administrative og juridiske afgørelser, der er truffet på nationalt plan, og som har særlig interesse for kontrollen med, at veterinærlovgivningen anvendes ensartet i Fællesskabet. Kommissionen videregiver disse oplysninger til de kompetente instanser i de øvrige medlemsstater.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne sikrer også, at deres kompetente tjenesters funktionærer, eventuelt i samarbejde med funktionærer fra andre tjenester, der har beføjelser i dette øjemed, bl.a. kan

- foretage inspektioner af terræner, lokaler, kontorer, anlæg, transportmidler og materiel, rengørings- og vedligeholdelsesprodukter, de processer, der benyttes til produktionen eller behandlingen af produkterne samt mærkningen og præsentationen af disse produkter
- foretage undersøgelse af personalet på ovennævnte steder
- udtage prøver af produkter, der er tilbageholdt med henblik på salg, sat i bevægelse eller under transport
- undersøge dokumentarisk eller oplysende materiale, der er nyttigt for den kontrol, der resulterer af de foranstaltninger, der er truffet efter artikel 2, stk. 1, og tage kopier eller foretage uddrag deraf.

Artikel 5

1. Oplysninger, der meddeles af medlemsstaterne i henhold til denne forordning, er, uanset hvilken form de antager, af fortrolig art. De er omfattet af tavshedspligt og nyder den beskyttelse, som oplysninger af samme karakter er tillagt ved den nationale lovgivning i den medlemsstat, som modtager dem, samt ved de tilsvarende bestemmelser, der gælder for fællesskabsinstanserne.

De i første afsnit omhandlede oplysninger må især ikke videregives til andre personer end dem, der i medlemsstaterne eller i fællesskabsinstitutionerne i kraft af deres funktioner har behov for at kende dem. De må heller ikke benyttes til andre formål end dem, der er fastsat i denne forordning, medmindre den myndighed, der har meddelt dem, udtrykkeligt har givet sit samtykke, og de gældende bestemmelser i den medlemsstat, hvor den myndighed, der har modtaget dem, er beliggende, ikke er til hinder for en sådan meddelelse eller benyttelse.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at de ifølge denne forordning modtagne oplysninger benyttes i forbindelse med retssager eller efterforskning, der senere indledes vedrørende manglende overholdelse af veterinærlovgivningen.

Den kompetente tjeneste i den medlemsstat, som har meddelt sådanne oplysninger, underrettes straks om en sådan benyttelse.

Artikel 6

I Rådets direktiv 64/432/EØF af 26. juni 1964 om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for

Fællesskabet med kvæg og svin⁽¹⁾ foretages følgende ændringer:

1. Som artikel 9c indsættes:

»Artikel 9c

Kommissionens veterinær-sagkyndige kan, i det omfang det er nødvendigt for en ensartet anvendelse af direktivet, gennemføre kontrol på stedet. Kommissionen underretter medlemsstaterne om resultatet af den gennemførte kontrol.

Den medlemsstat, på hvis område der gennemføres kontrol, yder de sagkyndige al den hjælp, der er nødvendig for gennemførelse af deres opgave.

Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 12.

Efter samme fremgangsmåde udarbejdes en kodeks indeholdende de regler, der skal følges ved den i dette stykke fastsatte inspektion.»

2. I artikel 12, stk. 4, tredje afsnit, og i artikel 13, stk. 4, andet afsnit, udgår »med undtagelse af det tilfælde, hvor Rådet med simpelt flertal har udtalt sig mod de nævnte foranstaltninger«.

Artikel 7

I Rådets direktiv 72/461/EØF af 12. december 1972 om veterinærpolitimæssige problemer vedrørende handel med fersk kød inden for Fællesskabet⁽²⁾ foretages følgende ændringer:

1. Som artikel 5b indsættes følgende:

»Artikel 5b

Kommissionens veterinær-sagkyndige kan, i det omfang det er nødvendigt for en ensartet anvendelse af direktivet, gennemføre kontrol på stedet. Kommissionen underretter medlemsstaterne om resultatet af den gennemførte kontrol.

Den medlemsstat, på hvis område der gennemføres kontrol, yder de sagkyndige al den hjælp, der er nødvendig for gennemførelse af deres opgave.

Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 12 i direktiv 64/432/EØF.

Efter samme fremgangsmåde udarbejdes en kodeks indeholdende de regler, der skal følges ved den i dette stykke fastsatte inspektion.»

⁽¹⁾ EFT nr. 121 af 29. 7. 1964, s. 1977/64.

⁽²⁾ EFT nr. L 302 af 31. 12. 1972, s. 24.

2. I artikel 9, stk. 4, andet afsnit, udgår »medmindre Rådet med simpelt flertal har udtalt sig imod de nævnte foranstaltninger«.

Artikel 8

I Rådets direktiv 80/215/EØF af 22. januar 1980 om veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med samhandelen med kødprodukter inden for Fællesskabet (*) foretages følgende ændringer:

1. Som artikel 5a indsættes følgende:

»Artikel 5a

Kommissionens veterinærsagkyndige kan, i det omfang det er nødvendigt for en ensartet anvendelse af direktivet, gennemføre kontrol på stedet. Kommissionen underretter medlemsstaterne om resultatet af den gennemførte kontrol.

Den medlemsstat, på hvis område der gennemføres kontrol, yder de sagkyndige al den hjælp, der er nødvendig for gennemførelse af deres opgave.

(*) EFT nr. L 47 af 21. 2. 1980, s. 4.

Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 12 i Rådets direktiv 64/432/EØF af 26. juni 1964 om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin (*).

Efter samme fremgangsmåde udarbejdes en kodeks indeholdende de regler, der skal følges ved den i dette stykke fastsatte inspektion.

(*) EFT nr. 121 af 29. 7. 1964, s. 1977/64.

2. I artikel 8, stk. 4, andet afsnit, udgår »medmindre Rådet med simpelt flertal har udtalt sig imod disse foranstaltninger«.

Artikel 9

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 12 i direktiv 64/432/EØF.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft den 1. april 1989.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG

1. LOVGIVNING OM FODERSTOFFER

Rådets direktiv 70/373/EØF af 20. juli 1970 om indførelse af fællesskabsprøveudtagningsmetoder og analysemetoder for så vidt angår den officielle kontrol med foderstoffer (EFT nr. L 170 af 3. 8. 1970, s. 2)

senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3768/85 af 20. december 1985 (EFT nr. L 362 af 31. 12. 1985, s. 8).

Rådets direktiv 70/514/EØF af 23. november 1970 om tilsætningsstoffer til foderstoffer (EFT nr. L 270 af 14. 12. 1970, s. 1)

senest ændret ved direktiv 87/317/EØF af 16. juni 1987 (EFT nr. L 160 af 20. 6. 1987, s. 34).

Rådets direktiv 74/63/EØF af 17. december 1973 om fastsættelse af størsteindhold for uønskede stoffer og produkter i foderstoffer (EFT nr. L 38 af 11. 2. 1974, s. 31)

senest ændret ved direktiv 87/519/EØF af 19. oktober 1987 (EFT nr. L 304 af 27. 10. 1987, s. 38).

Rådets direktiv 77/101/EØF af 23. november 1976 om handel med ublandede foderstoffer (EFT nr. L 32 af 3. 2. 1977, s. 1)

senest ændret ved direktiv 87/234/EØF af 31. marts 1987 (EFT nr. L 102 af 14. 4. 1987, s. 31).

Rådets direktiv 79/373/EØF af 2. april 1979 om handel med foderblandinger (EFT nr. L 86 af 6. 4. 1979, s. 30)

senest ændret ved direktiv 87/235/EØF af 31. marts 1987 (EFT nr. L 102 af 14. 4. 1987, s. 34).

Rådets direktiv 82/471/EØF af 30. juni 1982 om visse produkter, der anvendes i foderstoffer (EFT nr. L 213 af 21. 7. 1982, s. 8)

senest ændret ved direktiv 86/530/EØF af 28. oktober 1986 (EFT nr. L 312 af 7. 11. 1986, s. 39).

2. VETERINÆRLOVGIVNING

2.1. Veterinærsektoren

Rådets direktiv 64/432/EØF af 26. juni 1964 om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for fællesskabet med kvæg og svin (EFT nr. L 121 af 29. 7. 1964, s. 1977)

senest ændret ved direktiv 87/489/EØF af 22. september 1987 (EFT nr. L 280 af 3. 10. 1987, s. 28).

Rådets direktiv 64/433/EØF af 26. juni 1964 om sundhedsmæssige problemer vedrørende handelen med fersk kød inden for Fællesskabet (EFT nr. L 121 af 29. 7. 1964, s. 2012)

senest ændret ved direktiv 86/587/EØF af 18. november 1986 (EFT nr. L 339 af 2. 12. 1986, s. 26).

Rådets direktiv 71/118/EØF af 15. februar 1971 om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med handel med fersk fjerkrækød (EFT nr. L 55 af 8. 3. 1971, s. 23)

senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3768/85 af 20. december 1985 (EFT nr. L 362 af 31. 12. 1985, s. 8).

Rådets direktiv 72/461/EØF af 12. december 1972 om veterinærpolitimæssige problemer vedrørende handel med fersk kød (EFT nr. L 302 af 31. 12. 1972, s. 24)

senest ændret ved direktiv 87/489/EØF af 22. september 1987 (EFT nr. L 280 af 3. 10. 1987, s. 28).

Rådets direktiv 72/462/EØF af 12. december 1972 om sundhedsmæssige og veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med indførsel af kvæg og svin samt fersk kød fra tredjelande (EFT nr. L 302 af 31. 12. 1972, s. 28)

senest ændret ved direktiv 87/64/EØF af 30. december 1986 (EFT nr. L 34 af 5. 2. 1987, s. 52).

* Rådets beslutning 77/97/EØF af 21. december 1976 om Fællesskabets finansiering af visse veterinære aktioner af hastende karakter (EFT nr. L 26 af 31. 1. 1977, s. 78)

senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3768/85 af 20. december 1985 (EFT nr. L 362 af 31. 12. 1985, s. 8).

Rådets direktiv 77/99/EØF af 21. december 1976 om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med handel med kødprodukter inden for Fællesskabet (EFT nr. L 26 af 31. 1. 1977, s. 85)

senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3768/85 af 20. december 1985 (EFT nr. L 362 af 31. 12. 1985, s. 8).

Rådets direktiv 77/391/EØF af 17. maj 1977 om indførelse af en fællesskabsaktion med henblik på udryddelse af brucellose, tuberkulose og leukose hos kvæg (EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977, s. 10)

senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3768/85 af 20. december 1985 (EFT nr. L 362 af 31. 12. 1985, s. 8).

* Rådets afgørelse 79/509/EØF af 24. maj 1979 om finansiel støtte fra Fællesskabet med henblik på udryddelse af afrikansk svinepest i Spanien (EFT nr. L 133 af 31. 5. 1979, s. 27)

senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3768/85 af 20. december 1985 (EFT nr. L 362 af 31. 12. 1985, s. 8).

Rådets direktiv 80/215/EØF af 22. januar 1980 om veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med samhandelen med kødprodukter inden for Fællesskabet (EFT nr. L 47 af 21. 2. 1980, s. 4)

senest ændret ved direktiv 87/491/EØF af 22. september 1987 (EFT nr. L 279 af 2. 10. 1987, s. 27).

Rådets direktiv 80/217/EØF af 22. januar 1980 om fællesskabsforanstaltninger til kontrol med klassisk svinepest (EFT nr. L 47 af 21. 2. 1980, s. 11)

senest ændret ved direktiv 87/486/EØF af 22. september 1987 (EFT nr. L 280 af 3. 10. 1987, s. 21).

* Rådets afgørelse 80/877/EØF af 15. september 1980 om finansiel støtte fra Fællesskabet med henblik på udryddelse af afrikansk svinepest i Portugal (EFT nr. L 250 af 23. 9. 1980, s. 12)

senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3768/85 af 20. december 1985 (EFT nr. L 362 af 31. 12. 1985, s. 8).

Rådets direktiv 80/1095/EØF af 11. november 1980 om bekæmpelse af klassisk svinepest på Fællesskabets område og om vedvarende beskyttelse mod sygdommen (EFT nr. L 325 af 1. 12. 1980, s. 1)

senest ændret ved direktiv 87/487/EØF af 22. september 1987 (EFT nr. L 280 af 3. 10. 1987, s. 24).

* Rådets beslutning 80/1096/EØF af 11. november 1980 om en finansiel aktion fra Fællesskabets side med henblik på udryddelse af klassisk svinepest (EFT nr. L 325 af 1. 12. 1980, s. 5): Udelukkende med hjemmel i artikel 43

senest ændret ved beslutning 87/488/EØF af 22. september 1987 (EFT nr. L 280 af 3. 10. 1987, s. 26).

* Rådets beslutning 80/1097/EØF af 11. november 1980 om en finansiel aktion fra Fællesskabets side med henblik på udryddelse af afrikansk svinepest på Sardinien (EFT nr. L 325 af 1. 12. 1980, s. 8)

senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3768/85 af 20. december 1985 (EFT nr. L 362 af 31. 12. 1985, s. 8).

Rådets direktiv 81/602/EØF af 31. juli 1981 om forbud mod visse stoffer med hormonal virkning og mod stoffer med thyreostatisk virkning (EFT nr. L 222 af 7. 8. 1981, s. 32).

Rådets direktiv 82/400/EØF af 14. juni 1982 om ændring af direktiv 77/391/EØF og om indførelse af en supplerende fællesskabsaktion med henblik på udryddelse af brucellose, tuberkulose og leukose hos kvæg (EFT nr. L 173 af 19. 6. 1982, s. 18).

Rådets direktiv 82/894/EØF af 21. december 1982 om anmeldelse af dyresygdomme inden for Fællesskabet (EFT nr. L 378 af 31. 12. 1982, s. 58)

senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3768/85 af 20. december 1985 (EFT nr. L 362 af 31. 12. 1985, s. 8).

* Rådets afgørelse 82/895/EØF af 21. december 1982 om økonomisk tilskud fra Fællesskabet til bekæmpelse af mund- og klovesyge i Sydøsteuropa (EFT nr. L 378 af 31. 12. 1982, s. 63).

* Rådets afgørelse 83/650/EØF af 19. december 1983 om et finansielt bidrag til mund- og klovesygeinstituttet i Ankara (EFT nr. L 370 af 31. 12. 1985, s. 14).

Rådets direktiv 85/73/EØF af 29. januar 1985 om finansiering af sundhedsmæssig undersøgelse og kontrol af fersk kød og fjerkrækød (EFT nr. L 32 af 5. 2. 1985, s. 14): Udelukkende med hjemmel i artikel 43.

* Rådets afgørelse 85/255/EØF af 2. maj 1985 om økonomisk tilskud fra Fællesskabet til bekæmpelse af mund- og klovesyge i Sydøsteuropa (EFT nr. L 122 af 7. 5. 1985, s. 23).

Rådets direktiv 85/358/EØF af 16. juli 1985 om supplerung af direktiv 81/602/EØF om forbud mod visse stoffer med hormonal virkning og mod stoffer med thyreostatisk virkning (EFT nr. L 191 af 23. 7. 1985, s. 46)

senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3768/85 af 20. december 1985 (EFT nr. L 362 af 31. 12. 1985, s. 8).

Rådets direktiv 85/397/EØF af 5. august 1985 om sundhedsmæssige og veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med handelen inden for Fællesskabet med varmebehandlet mælk (EFT nr. L 226 af 24. 8. 1985, s. 13)

senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3768/85 af 20. december 1985 (EFT nr. L 362 af 31. 12. 1985, s. 8).

Rådets direktiv 85/511/EØF af 18. november 1985 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af mund- og klovesyge (EFT nr. L 315 af 26. 11. 1985, s. 11).

Rådets direktiv 88/146/EØF af 16. marts 1988 om forbud mod anvendelse af visse stoffer med hormonal virkning inden for husdyravl (EFT nr. L 70 af 16. 3. 1988, s. 16).

* Rådets beslutning 86/649/EØF af 16. december 1986 om indførelse af en finansiel fællesskabsforanstaltning til udryddelse af afrikansk svinepest i Portugal (EFT nr. L 382 af 31. 12. 1986, s. 5).

* Rådets beslutning 86/650/EØF af 16. december 1986 om indførelse af en finansiel fællesskabsforanstaltning til udryddelse af afrikansk svinepest i Spanien (EFT nr. L 382 af 31. 12. 1986, s. 9).

* Rådets beslutning 87/58/EØF af 22. december 1986 om indførelse af en supplerende fællesskabsaktion med henblik på udryddelse af brucellose, tuberkulose og leukose hos kvæg (EFT nr. L 24 af 27. 1. 1987, s. 51).

Rådets direktiv 87/64/EØF af 30. december 1986 om ændring af direktiv 72/461/EØF om veterinærpolitimæssige problemer vedrørende handel med fersk kød inden for Fællesskabet og direktiv 72/462/EØF om sundhedsmæssige og veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med indførsel af kvæg og svin samt fersk kød fra tredjelande (EFT nr. L 34 af 5. 2. 1987, s. 52): Med hjemmel i artikel 100 og 113.

2.2. Sektoren for beskyttelse af dyr

Rådets direktiv 74/577 af 18. november 1974 om bedøvelse af dyr inden slagtning (EFT nr. L 316 af 26. 11. 1974, s. 10).

Rådets direktiv 77/489/EØF af 18. juli 1977 om beskyttelse af dyr under international transport (EFT nr. L 200 af 8. 8. 1977, s. 10).

* Rådets afgørelse 78/923/EØF af 19. juni 1978 om indgåelse af Den Europæiske Konvention om Beskyttelse af Dyr under Opdræt (EFT nr. L 323 af 17. 11. 1978, s. 12).

Rådets direktiv 81/389/EØF af 12. maj 1981 om fastsættelse af bestemmelser, der er nødvendige for iværksættelse af direktiv 77/489/EØF om beskyttelse af dyr under international transport (EFT nr. L 150 af 6. 6. 1981, s. 1)

senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3768/85 af 20. december 1985 (EFT nr. L 362 af 31. 12. 1985, s. 8).

Rådets direktiv 86/113/EØF af 25. marts 1986 om fastlæggelse af mindstekrav vedrørende beskyttelse af burhøns (EFT nr. L 95 af 10. 4. 1986, s. 45).

2.3. Den zootekniske sektor

Rådets direktiv 77/504/EØF af 25. juli 1977 om racerent avlskvæg (EFT nr. L 206 af 12. 8. 1977, s. 8)

senest ændret ved direktiv 85/586/EØF af 20. december 1985 (EFT nr. L 372 af 31. 12. 1985, s. 44).